

Men når vi overordnet set ikke synes, det er en god finanslov, er det af to grunde, dels fordi vi ikke mener, at finansloven er udtryk for den tilbageholdenhed i statens udgiftspolitik, som er nødvendig for at få de danske statsfinanser på rette kurs, og dels fordi vi ikke mener, at finansloven er udtryk for den nødvendige prioritering af statens udgifter, som vi kunne ønske os.

Vi tror på, efter de meldinger der er kommet, at det vil være muligt at få Folketingets flertal overbevist om, at der skal prioriteres anderledes. Men vi tror dog omvendt ikke, det vil være muligt at få overbevist Folketingets flertal før på den anden side af et folketingsvalg.

Så vi ønsker altså at foretage nogle gevaldige prioriteringer. Vi kan se inden for de seneste år, at indtægterne til staten er steget markant, men vi kan desværre også se, at udgifterne er steget stort set lige så markant. Det er jo det, der gør, at man på trods af det konjunkturopsving, der har været, ikke har fået bugt med de grundlæggende problemer, der er med dansk økonomi.

Samfundsøkonomien går godt, statsøkonomien går mindre godt. Det er jo i opgangstider, man skal tage fat om de konjunkturproblemer, der er, og det mener vi ikke regeringen har taget initiativ til.

Vi mener, som jeg også vil komme tilbage til under morgendagens debat, at der i gevaldig grad er behov for både arbejdsmarkedsreformer og reformer af voksen- og efteruddannelsesområdet og dagpengeområdet, og vi mener som sagt, at chancen for at tage fat i nogle af de store klumper, som der bør tages fat på, netop har været der i de seneste år. Men vi frygter, at chancen forpasses, hvis vi får konjunkturedgang og man ikke har taget fat på det.

Vi ønsker altså, at der skal ske nogle gevaldige besparelser på de offentlige budgetter, og vi ønsker en anden målretning af de offentlige midler. De målsætninger afspejler sig som sagt i vores ændringsforslag til finansloven for 1998.

Besparelserne er efter vores opfattelse realistiske. Det er jo selvfølgelig en politisk vurdering, man kan være uenig i, men vi mener, vi har fundet realistiske muligheder for at spare på statens budget.

Udlændingeområdet er selvsagt et af de områder, hvor vi ønsker, at sparekniven skal svinges. Vi mener i det hele taget, at vi skal spare inden for de områder, som i dag prioriterer andre landes borgere frem for danske borgere, og derfor har vi markeret i ændringsfor-

slagene, at vi ønsker store besparelser i forhold til udlændingeområdet.

Samlet har vi angivet besparelsesmuligheder i ændringsforslaget til finansloven på godt 3 mia. kr., og vi mener, at hvis vi ser det i forhold til den samlede offentlige udgift, altså også amter og kommuners udgifter medregnet til det, vi har beregnet det til, 29,8 mia. kr. brutto, så mener vi faktisk, at det er et forholdsvis lille beløb, vi angiver som besparelsesmulighed.

Ulandsbistanden er et af de andre områder, hvor vi mener, der kan foretages besparelser. Der er nogle, der har peget på, om det ikke er forkert både at foretage besparelser i udgifter til flygtninge og integration af udlændinge i det hele taget i Danmark, samtidig med at man ønsker at spare på ulandsbistanden.

Det mener vi ikke. Danmarks bistand udregnes jo i forholdet til bruttonationalindkomsten og er derfor støt og roligt steget, uanset at man ikke procentvis har øget den danske bistand inden for de sidste år. Men vi mener, at det tal, man er nået frem til, er mere eller mindre tilfældigt. Vi kunne sagtens ligge, som også andre partier har markeret, på omkring 0,8 pct. af BNI i stedet for på 1 pct., og derfor mener vi, det er muligt at spare beløb inden for ulandsbistanden.

Vi har så markeret et beløb, der når frem til 2,88 mia. kr. Det er klart, at V og K har markeret andre muligheder, mere en rammebesparelse, og V og K's ændringsforslag på det punkt vil vi naturligvis også kunne støtte.

Vi foreslår altså ikke i ændringsforslagene, at den statslige ulandsbistand skal afskaffes; vi ønsker den nedsat. Det mener vi er helt forsvarligt. Når vi ser på vores nabolande og ser på, hvordan andre lande i verden yder ulandsbistand, er det helt forsvarligt at foreslå de besparelser, som vi har gjort.

Kulturområdet er et andet område, hvor Dansk Folkeparti ganske rigtigt, som det også har været nævnt, ønsker at foretage besparelser. Der har vi ønsket besparelser primært i den direkte driftsstøtte, som ydes på kulturområdet, og det er, fordi vi ønsker en større sammenhæng mellem de faktiske udgifter inden for kulturområdet og så brugernes betaling.

Jeg må egentlig sige, at det er ret fantastisk også at høre hr. Peter Duetoft i dag sige, at dansk kultur ikke kan klare sig uden statslig understøttelse. Der er jo ikke grænser for, hvor meget man ser, at dansk kultur kan klare sig, når det drejer sig om at lukke fremmede ind i